

Aziz Misafir Gelmiş Dostlar

— kul mehmet · 15 Kasım 2024

Aziz Misafir Gelmiş Dostlar

Bir orkestra düşünün, ancak kemanlar makarna pişirme çubukları, davullar ise boş peynir tenekeleri. İşte insanın aşkı arayışı tam olarak böyle, eğlenceli ve sürpriz dolu olmalıydı!

Sami Biberoglu, aşkı bir kedi videosunda bulmuş gibi gözleri parıldarken, "Aşk, tıpkı kedilerin lazer ışığının peşinden koşması gibi!" derdi. Oysaki bir kez âşık olan Sami'nin gözleri, her kedide farklı bir lazer ışığı ararken komşunun köpeğiyle burun buruna geldiğinde tüm melodisi bir hav hav senfonisine dönüşürdü.

Mehmet Fikret ise bir filozof edasıyla aşkın anlamını sorgulardı. "Aşk bir simit midir yoksa börek mi? Çayın yanında hangisi daha iyi gider?" Ahmet Zeytinci ise "Mehmet, aşk çaysız yenmez, biliyorsun!" diye cevap verirdi.

Ahmet'in aşk anlayışı ise biraz farklıydı. Ona göre, aşk tıpkı pazar alışverişinde en iyi karpuzu seçmek gibiydi. Üç kere tıklamak, sesi dinlemek ve en sonunda yanlış bir tanesini seçip eve gelmek! Ama bu bile Ahmet'in neşesini bozmadı, her zaman "Bu sefer bulacağım!" derdi.

Sami, Mehmet ve Ahmet kapıdan girer girmez, büyük bir gülümsemeyle onlara yöneldim ve sordum "Beyler, hoş geldiniz kahve mi içersiniz, çay mı? Yoksa size ev yapımı iksirlerimden birini mi ikram edeyim?"

Sami hemen atılır: "Eğer o iksirler, geçen seferki gibi yeşil dumanlar çıkarıyorsa, ben bir kahve alayım!" Mehmet, derin düşüncelere dalmış gibi yaparak: "Ah, bu hayatın anlamı gibi zor bir seçim... Kahve mi, çay mı? Hangisi ruhuma daha fazla huzur verir?"

Ahmet, her zamanki şakacılığıyla: "Ben sadece fincanın dibinde kalan telvesi için kahve alıyorum! diye kahaahalarla ekledi.

Sami, tarihi konulara olan derin sevgisiyle masanın başköşesine oturur ve heyecanla anlatmaya başlar: "Arkadaşlar, bir düşünün, eğer Osmanlı İmparatorluğu'nun kahve ile tanıştığı ilk günlerde yaşasaydık, kahveye 'Kızartılmış Fasulye İksiri' derdik!"

Mehmet, aşkıta engin tecrübeleriyle gülümseyerek söze girer: "Sami, tarih güzel de, ben size anlatayım, aşk da bir tarihi vardır. İlk kez âşık olduğumda, kalbim tam bir maraton koşucusu gibiydi; her an podyumda birinci olmayı beklerdim ama ayağım hep taşlara takılırdı!"

Ahmet ise her konuda engin bilgisiyle olaya dahil olur: "Bakın, ben diyorum ki kahve veya çay seçimi önemli değil, önemli olan yanında yiyeceğimiz kek! Siz hiç, çayın yanına kahve kekini denediniz mi? İşte o zaman aşkıta da, tarihte de tüm doğru notaları çalmış olursunuz."

Ahmet bir anda duraksar ve gülerek ekler: "Tabii, eğer benim gibi çayın içine yanlışlıkla tuz atmazsanız!" Bu lafın ardından herkes kahaahalara boğulur, çünkü Ahmet'in yemek konusundaki talihsizliği herkesin dilindedir.

Mehmet, aşkta usta olduğu kadar, şiirin büyüsunü de çok severdi. Bu yüzden, Sami'nin tarih anlatımının ardından, içini bir coşku kapladı ve gözleri parıldayarak konuşmaya başladı:

"Arkadaşlar, aşkın ve hayatın melodileri şiirde daha da anlamlı hale gelir. Aşkın bu ezgisi, bazen bir şiirin dizelerinde saklıdır."

Ahmet, her konuda olduğu gibi burada da espriyi patlattı: "Mehmet, şiirler güzel de, ben şimdi çayın yanında şiir okusam midem doyar mı? Hadi bir şiir oku da, aşka doyalım bari!"

Mehmet, içindeki romantizmi ve mizahı harmanlayarak bir şiir mırıldandı:

> "Çayın yanına bir şiir kondurdum, > Kalbinize aşkın nağmesini sundum, > Ahmet bu satırlarda kakhaha bulur, > Sami ise tarihten bir sayfa koparır."

Sami, Mehmet'in şiirine bayıldı ve hemen ekledi: "Tam bir tarihî destan gibi olmuş Mehmet! Belki de bu şiirin bir köşesinde eski dönemlere atıf yapmalısın."

Ahmet ise kakhahalarla: "Bu şiirle hem çay hem de aşk güzel gider! Sadece kahve yanına kek lazım, o kadar."

Herkes kakhahalarla dolu keyifli sohbetlerine devam ederken, aşkın ve dostluğun melodisi her satırda yankılanıyordu.

Adaşım Mehmet Fikret.

Seynâh pâreler dökülür yârân sinelere,
Fikirler düzmüş hayâller, hayra güler kimse
Sami tarih dersi verir, mehterân misali,
Mehmet aşkın târifıyla düştü kara mâsari.

Türkçesi

Senin aklının parçaları dökülür, dostların gönüllerine,
Düşünceler düzülmüş hayaller, kime güler kimse.
Sami tarih dersi verir, mehter takımı misali,
Mehmet aşkın tarifini yapar, şen neşesiyle.

Ahmet, "Yâ, çay mı kahve mi içersin?" derdi eşyâri. Her âlemde dost olası, bir hoş sohbet eder, Gönülleri şen şakrak, kârî aşk misâli eker.

"Yâ, çay mı kahve mi içersin?" derdi eşyâri.

"Ya" yani "hey" diye hitap ederek arkadaşına seslenir ve "çay mı kahve mi içersin?" diye sorar. "Eşyâri" burada esprili bir şekilde konuşan kişiyi ifade eder.

Her âlemde dost olası, bir hoş sohbet eder,

Her ortamda dost olmayı becerebilecek birinin, hoş sohbet ederek etrafındaki insanları eğlendirmesini anlatır.

Gönülleri şen şakrak, kârî aşk misâli eker.

Bu kişi, yaptığı sohbetlerle etrafındaki insanların gönüllerini neşelendirir ve tıpkı aşk gibi kalplere mutluluk tohumları eker.

Sami'nin aşkla ilgili tarih anlatımı her zaman ilgi çekiciydi. Gözleri parıldayarak, derin bir nefes aldı ve

başını yukarı kaldırarak söze başladı:

"Arkadaşlar, tarihte aşk, tıpkı savaşlar gibi büyük önem taşır. Düşünün, Mısır'da Kleopatra ile Marcus Antonius'un aşkı bir milat gibiydi. Ve tabii ki Leyla ile Mecnun, Ferhat ile Şirin... Aşk öyküleri tarihin sayfalarında yer etmiş, nice gönülleri titreten hikayeler."

Mehmet, Sami'nin heyecanını paylaşırcasına: "Ah Sami, aşkın tarihini dinlemek de, yaşamak kadar güzel. Fakat sence modern zamanlarda aşk daha mı karmaşık oldu?"

Sami, düşünceli bir şekilde: "Aslında aşk, her dönemde kendi zorluklarını ve güzelliklerini barındırmıştır. Ama bir şey değişmedi; her zaman kalbin en derin yerlerine dokunmuştur. İşte bu yüzden aşk, tarihte hep var olacak."

Ahmet, şakacı bir ifadeyle: "Tamam Sami, aşk tarihi güzel de, sen hiç tarihte çayın yanında kurabiye ikram edilen bir aşk hikayesi duydun mu?" Herkes bu şakayla gülüşmeye başladı, Sami de dahil.

Sami, gülerek: "Ahmet, belki de tarihin büyük aşkıları, senin gibi pratik detaylara dikkat etmeyi unuttular!"

Sami, aşkın tarihinden bahsederken bu sefer farklı bir metafor kullanarak: "Arkadaşlar, aşk tıpkı bir bahçe gibidir. Her insanın kalbinde bir bahçe vardır ve bu bahçede çeşitli çiçekler yetişir."

Mehmet, heyecanla: "Evet Sami, aşkın ilk filizlendiği an, tıpkı bir tohumun toprakla buluşması gibidir. İyi bakıldığında, bu tohum büyür, gelişir ve rengarenk çiçekler açar."

Ahmet, kendine has mizahi tarzıyla: "Tamam Mehmet, güzel dedin ama unutmamak lazım, bu bahçede bazen de yabancı otlar çıkar! İşte o zaman bir bahçıvan gibi onları temizlemek gerekir ki aşk bahçemiz hep güzel kalsın."

Sami, gülümseyerek: "Doğru Ahmet, aşk bahçesinin bakımını ihmal etmemek lazım. Güneş ışığı ve su gibi ilgi ve sevgi vermek, çiçeklerin solmamasını sağlar. Fakat bazen, aşk bahçemizdeki en güzel çiçek bile solabilir."

Mehmet, derin bir iç çekerek: "Ah, o zaman yeni bir tohum ekmek, yeni bir aşk bulmak gerek. Her biten aşk, bize yeni bir başlangıç için cesaret verir."

Ahmet, kahkahalarla: "Ben de diyorum ki, aşk bahçemizdeki çiçeklerin yanında, bir de güzel bir kahve ağacı dikelim. Her sabah kahvemizi bahçemizde toplamak müthiş olurdu!"

Tam o anda, evin küçük kızı Rüya içeriye girdi. O tatlı gülümsemesiyle misafirlerin ellerini öpüp içtenlikle, "Kahveyi ben yapacağım" dedi. Şaşkınlıkla karışık bir mutluluk yayıldı odaya.

Sami, sevecen bir bakışla: "Rüya, senin elinden kahve içmek bizim için büyük bir keyif olacak!" dedi.

Mehmet, gözlerinde sevgi dolu bir pırıltı ile: "Rüya'nın yaptığı kahveyle, aşk üzerine konuşmalarımız daha da tatlanacak."

Ahmet ise, gülerek: "Rüya, senin yaptığın kahveyle belki şiirlerimiz daha ilham verici olur. Hem kim bilir, belki de senin kahven aşk bahçemizdeki en güzel çiçek olur!"

Rüya, bu iltifatlarla daha da mutlu oldu ve heyecanla kahve yapmaya koyuldu. Misafirlerin gözlerindeki gülümseme, küçük kızımızın samimi jestiyle daha da genişledi.

Küçük bir gülümsemeyle, Rüya girdi içeriye, Adaşım Mehmet Fikret.

Tatlı elleriyle misafirlere uzandı kahveye.
Gönüller neşeyle doldu, şenlendi sohbetler,
Küçük bir kızın sevgi dolu sözleriyle ne tatlıdır bu evler.
Sami, tarih kokan sözleriyle hayran kaldı,
Mehmet, aşka dair dizelerle ruhunu sardı.
Ahmet, kahkahalarla şiirleri süsledi,
Rüya'nın yaptığı kahveyle dostluklar beslendi.
Her yudumda bir sıcaklık, her sözde bir muhabbet,
Küçük Rüya'nın kahvesiyle, doldu kalpler muhabbet.
Aşk bahçelerinde çiçekler, tarih sahnelerinde destanlar,
Bu evde her şey sevgiyle, muhabbetle canlanır.
Kul Mehmet sofran bereketle dolsun gönlün heyecanlanır